

تأثیر «ارتباط عالمان دینی» بر انزوای عالمان تکفیری

تأثیر «ارتباط عالمان دینی» بر انزوای عالمان تکفیری

مصطفی جوادی[1]

چکیده:

با توجه به اذعان مقامات ایالت متحده آمریکا به لزوم خروج از منطقه، اقتدار منطقه‌ای جمهوری اسلامی ایران در سال‌های اخیر و با عنایت به موضوع حکمرانی اسلامی، بایسته‌های به کارگیری «ابزارهای ارتباطاتی» به عنوان یکی از «مولفه‌های حکمرانی جهانی» برای پیش‌بینی و تحت کنترل درآوردن پدیده‌هایی که باعث تاثیرگذاری بر زندگی بسیاری در عرصه یک جامعه یا منطقه‌ای از جغرافیای جهانی می‌شود دارای اهمیت است.

کنترل و هدایت پدیده‌ها در عرصه حکمرانی منجر به تحت تاثیر قرار گرفتن زندگی میلیون‌ها نفر می‌شود. یکی از محوری‌ترین مشکلات در حوزه اندیشه‌های حکمرانی اسلامی عدم الزام و استفاده افراد از ابزار «مستند سخن گفتن» است. برای مثال در قضایای ناامنی کشور سوریه و عراق و اختلافات مذهبی در افغانستان و پاکستان در کنار ناامنی در لبنان، یمن، بحرین، ریشه اکثر وقایع در این بخش از جغرافیای جهان شعله‌ور کردن اختلافات مذهبی با «فتاوی بدون سند و یا سست پایه» در قالب ایجاد و رشد دادن «تفکر تکفیری» و ناامنی برای کنترل حکمرانی در منطقه، توسط غرب به ویژه آمریکا و تسلط بر منابع و منافع مادی و غیر مادی کشورهای اسلامی با تدارک سخت‌افزاری و نرم‌افزاری حاکمان حجاز است که باعث تحمیل هزینه‌های انسانی و مالی به کشورها از جمله ایران شده است. به وجود آوردن شرایط «ارتباط عالمان با عالمان» و مطرح کردن «عالمان اصلح اهل سنت» در مقابل «مفتی‌های تکفیری» امکان حل و فصل اختلافات استنباطی دینی و مذهبی را در سطح تقابل آرا ایجاد و به عقیم‌سازی فتاوی سست منجر می‌شود تا «اختلافات علمی» در همان «سطح علمی» بررسی شود و منتج به خشونت در جوامع اسلامی نگردد و به سطح تفکری بخش عام مردم منتقل نشود. به این منظور می‌توان در جهت نیل به اهداف حکمرانی اسلامی با محوریت جمهوری اسلامی ایران با توجه به نقش و اقتدار کنونی کشور در جهت تعریف

شاخص‌ها و استانداردهای لازم اقدام کرد.

کلید واژه ها: ارتباط عالمان دینی، سست کردن تفکر تکفیری، عالمان اهل سنت، ابزارهای حکمرانی، حکمرانی اسلامی، جمهوری اسلامی ایران.

[1]- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران.